

aanvullingen / rectificaties op de Gierzwaluw 27, nr 4

De auteur van het verslag van het broedvogelonderzoek bij Halfweg (p 6) heeft nog twee aanvullingen van de literatuurlijst gegeven.

–Hofmeester, R., 1987. Broedvogels van de Lange Bretten en omgeving in 1985 en 1986. *De Gierzwaluw* 25, nr 2 p 35–37

–Walters, J., 1980. Red de Kluut bij Halfweg. Mededelingenblad Vogelwerkgroep Amsterdam, 18, nr 3.

Enige verwisseling van de sexen ♀ respectievelijk ♂ in het artikel over de slaappleaats van Blauwe Kieken (p 12).

Pagina 13, 3e alinea, 1e regel ... 2 ♀♀ moet zijn 2 ♂♂

Pagina 13, 3e alinea, 5e regel ... één van de ♀♀ miste aan beide handen ... moet zijn één van de ♂♂ ...

EEN WANDELING IN DE AMSTERDAMSE WATERLEIDINGDUINEN OP 27 JANUARI

Annalies Römer

Al op de verzamelplaats op het Stadionplein was het maar beter in de auto te blijven zitten: een stormachtige westenwind voerde kletterende regenbuien met zich mee. De enigen die zich hadden opgegeven waren drie dames, een ongewone situatie voor een VWG-excursie. Een heer die gezegd had misschien mee te zullen gaan kwam niet opdagen en dus reden we gedrieën naar het westen, waar het zowaar af en toe opklaarde.

We bleven optimistisch al werden we wel op de proef gesteld, nog bij het kaartjes draaien uit de automaat werden we getraceerd op een heuse hagelbui. Maar goed, door de harde wind was ook deze bui gauw op weg naar het oosten en wij gingen op pad.

Eerst naar de Oranjekom, bij ieder bekend om de IJsvogel, waarvoor ik net altijd te laat bleek te zijn. Nu speuren we over het water, Kuifeenden, Futen, Meerkoeten en wat is dat daar op het hekje aan de overkant, een oranje dotje. Lang staren we er naar, tranen door de wind over onze wangen, nee het moest wel een roestige klamp op van het hek zijn. Een van ons zag voor het eerst een Dodaars, dus daar werd uitgebreid bij stil gestaan. Voor we doorlopen toch weer even een blik op het hek ... de klamp was blauw geworden, IJsvogel! Veel te ver weg, dus een omtrekkende beweging gemaakt, sluipend door de regen. En dan de eerste beloning, daar zit de IJsvogel en tegelijk breekt een zonnestraal onder de buien uit, zo'n mooie, lage, winterse zonnestraal en die maakt van de IJsvogel een ware tovervogel. We kunnen er bijna geen genoeg van krijgen. Maar zulke momenten gaan al te gauw voorbij. Even later ploegen we weer tegen de wind in, verder.

We lopen langs het kanaal, vinken en mezen op ons pad, maar ook veel door de Grote Storm omvergewaaide bomen. En dan vliegt links van ons een tweede kleurige vogel, een prachtige Groene Specht en ook deze licht op in het merkwaardige licht van deze dag. Er zijn niet veel vogels in de duinen, alles lijkt zich op een veilig warm plekje te hebben verstopt. Het wordt wat droger en we lopen flink door.

We zijn net begonnen het laatste vlakke stuk naar de zee door te steken als er weer een bui losbarst, gaan we verder of draaien we om? Terwijl we overleggen vliegt er een grote vogel over, even verwarring, grote roofvogel, nee een Roerdomp. Moedig trotseert hij de harde wind en de regen en worstelt over onze hoofden heen tegen de storm in, we kunnen hem goed bekijken. We besluiten toch maar om te keren, en met de wind in de rug lopen we door het bos terug. We bekijken nog een mannetje Grote Zaagbek die met maar liefst vier vrouwtjes in één van de bekkens zwemt. Vlak voor ons zoeft een Sperwer laag tussen de bomen door. Ergens in de luwte vangen Koolmezen op Vliegenvangerwijze insecten vanuit de duindoorns.

Erg laat is het nog niet en we drinken uitgebreid koffie en ook brengen we nog een bezoekje aan het bezoekerscentrum. We zijn het zeer met elkaar eens dat we best beloond zijn voor onze ontbering. De thuisblijvers hadden echt ongelijk.